

דבר העורך

זה גיליון מספר 10 של כתב-העת, היוצא במתכונתו זו מאז שנת תש"ן. גם הפעם המגוון עשיר; גם הפעם רמת המאמרים נאותה, שכן הקפדנו שכל מאמר ייקרא ויוערך בידי שני קוראים מקצועיים וכמובן יעבור תחת ידו של עורך לשוני.

תהליך קידומם של המורים במכללות החינוכיות נמצא עתה בראשיתו, לאחר כמה שנות הכנה ודיונים. אף שמערכת המכללות האקדמיות נכנסת לעידן הקידום בדחילו ורחימו ואף שההסתטיגויות אינן מעטות, דומה שנפל דבר וכי גם שינויים, ככל שיחולו, לא יסיגו את הגלגל אחורנית. בתחום הפרסום, אין ספק שכתבי-העת של המכללות עומדים בפני תקופה חדשה, שהרי על המניעים שהיו קיימים תמיד לפרסם פרי מחקר, תוכנית חדשה או דבר עיון ויצירה, נוסף עתה מניע חדש - להיות ראוי להכרה ולהערכה המתבטאת בדרגה. אין מנוס: גם בעולם האוניברסיטאות, שבהן האמרה "פאבליש או פריש" ("פרסם או היעלם") הפכה למטבע שחוק, היה למניע הקידום תפקיד נכבד בהצעת המדע קדימה. נקווה שגם בזירת המכללות, במקרים מסוימים, מתוך "שלא לשמה" יגיעו מורים - שעד כה אולי היססו לחשוף את יוזמותיהם האקדמיות, משל חטאו בכתיבה - "לשמה".

השנה היא שנת היובל למדינה. בצד הביקורות הנשמעות בתחומים אין ספור, מי כמורי המכללות מכיר ואף מפנים את העשייה הגדולה הנעשית בהיחבא, מחוץ לאור הזרקורים. את ההישגים המוכרים לנו אי-אפשר להצמיד בראש חוצות, אף לא להציג בתוכנית טלוויזיה בעלת "רייטינג"; ואף-על-פי-כן נוע ינועו!

אהרן שי